

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/13/2020
Identifikačné číslo spisu: 6612215794
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6612215794.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/541/2013-77 z 20. novembra 2013, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 9C/129/2012-15 z 19. novembra 2012 uložil žalobkyni, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania, ktorý je 66,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov.

2 Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 13Co/541/2013-77 z 20. novembra 2013 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej aj „OSP“). Ako nedôvodné posúdil tvrdenie žalobkyne, že v rámci žaloby nepodala námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 OSP, ale len upozornila na to, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania. Poznamenal, že žalobkyňa si v rámci takto postavenej argumentácie protirečí, keď zároveň poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej tvrdenie účastníka konania, že v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu. Z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že aj z pohľadu Ústavného súdu Slovenskej republiky treba tvrdenie žalobkyne považovať za vznesenú námietku zaujatosti, s ktorou sa viaže povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a

poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). K námietke, že žalobkyni nemožno uložiť povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, pretože konanie je oslobodené od súdnych poplatkov, odvolací súd poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 124/2011-13 z 30. marca 2011, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu s tým, že od povinnosti zaplatiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov možno účastníka oslobodiť iba postupom podľa § 138 OSP.

3 Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním z dôvodu, že: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ OSP) - nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh na postup podľa § 12 ods. 1 OSP, b/ odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ OSP) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ OSP), keďže o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, ktorého nezákonný postup jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorej náhrady sa v konaní domáha. Z týchto dôvodov žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Súčasťou dovolania bol tiež návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia, ktorý dovolateľka odôvodnila tým, že jej hrozí značný zásah do jej základných práv, najmä práva vlastníť majetok a práva na pokojné užívanie majetku, a to nelegálnym znížením jej majetku pri vymáhaní bezpredmetnej a neopodstatnenej justičnej pohľadávky.

4 Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 24. januára 2014. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7 V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/19/2015, 14XCdo/37/2015, 14XCdo/39/2015, 14XCdo/45/2015, 14XCdo/49/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8 Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (§ 237 písm. e/, f/, g/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je

dovolanie prípustné.

9 V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

10 Vzhľadom k tomu, že dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

11 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.